

ÎNCHEIERE

06 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Iovu Parascovia și Iovu Ion precum și de reprezentantul lui Dubolari Vasili, avocatul Chira Constantin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dubolari Vasili împotriva lui Iovu Ion și Iovu Parascovia cu privire la înlăturarea impedimentelor în exercitarea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2014 Dubolari Vasili a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iovu Ion cu privire la înlăturarea impedimentelor în exercitarea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a menționat că, în anul 2009 a devenit proprietarul casei de locuit și a terenului aferent cu numerele cadastrale 2714131156 și 2714131156.01 situate în satul Fârlădeni, raionul Căușeni, în baza contractului de donație.

Afirmă că, în perioada anilor 1974-1975, vecinul Iovu Ion Mihail a construit un imobil, care, reieșind din titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren și informația privind amplasarea împrejmuirilor existente coraportat la planul cadastral eliberat la 29 octombrie 2013, este ridicat pe linia de hotar, fără respectarea dreptului de vecinătate.

Menționează că, pe linia de hotar, pârâtul a construit mai multe construcții neautorizate– bucătărie de vară, încăpere pentru păsări și animale.

Susține reclamantul că, în luna august 2013 pârâtul a scos în mod samavolnic plasa metalică ce despărțea terenurile învecinate, aruncând-o în grădina dânsului, iar stâlpii au fost dezgropați. Mai mult ca atât, pârâtul a defrișat un copac de prune cu vârsta de 30 de ani, ce era plantat pe terenul lui, care dădea roadă bogată, iar de pe pomii de măr, în mod samavolnic culegea roada.

Consideră reclamantul că, prin construirea neautorizată de către pârât a bunurilor imobile îi lezează dreptul de proprietate, deoarece îi creează impedimente la construcția gardului, lumina nu ajunge în măsură suficientă la plante, plasarea animalelor în construcție duce la poluarea sonoră și olfactivă, iar apa, zăpada și gheața cad exclusiv pe terenul dânsului.

Relevă că, a încercat să înlăture pe cale amiabilă circumstanțele care îi împiedică exercitarea normală a dreptului de proprietate asupra terenului său, însă, pârâtul, în mod samavolnic, a schimbat amplasarea gardului dintre terenuri.

Solicită reclamantul Dubolari Vasili obligarea lui Iovu Ion să înlăture impedimentele în exercitarea dreptului său de proprietate prin demolarea construcțiilor neautorizate de pe linia de delimitare dintre terenurile învecinate cu obligarea pârâtului de a amplasa la locul inițial plasa metalică conform informațiilor din Registrul cadastral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Căușeni din 09 decembrie 2014, a fost atrasă în proces în calitate de copârîtă Iovu Parascovia.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 16 decembrie 2014 s-a admis parțial acțiunea și s-au obligat Iovu Ion și Iovu Eudochia să plaseze gardul din plasă metalică între gospodăria sa situată pe str. M. Eminescu, 64, satul Fîrlădeni, raionul Căușeni și gospodăria lui Dubolari Vasili, situată pe str. M. Eminescu 62, satul Fîrlădeni, raionul Căușeni, în conformitate cu linia de hotar indicată în titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe terenurile ambelor părți, cu participarea reprezentantului Oficiului Cadastral Teritorial Căușeni și a inginerului cadastral al Primăriei Fîrlădeni raionul Căușeni; s-a încasat, în mod solidar, din contul lui Iovu Ion Mihail și Iovu Eudochia Simion în beneficiul lui Dubolari Vasili Mihail cheltuielile de judecată suportate pentru inventarierea curentă a construcțiilor, efectuată în baza încheierii Judecătoriei Căușeni din 11 septembrie 2014 în sumă de 1098,04 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță a stabilit că, Iovu Ion a schimbat plasa metalică conform hotarului indicat în titlurile de autentificare a dreptului deținătorului de teren, fapt confirmat prin informația prezentată de Oficiul Cadastral Teritorial Căușeni, din care rezultă că plasa metalică dintre terenurile în litigiu este instalată depășind cu un metru hotarul terenului reclamantilor. Pretențiile ce țin de demolarea construcțiilor neautorizate de pe terenul ce aparține lui Iovu Ion și Iovu Parascovia au fost respinse pe motiv că acestea au fost ridicate cu respectarea distanței, iar ultimii nu au obiectat la momentul ridicării construcțiilor date.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2015 s-a respins apelul declarat de Iovu Parascovia și s-a admis apelul declarat de Dubolari Vasili, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Căușeni din 16 decembrie 2014 în partea respingerii acțiunii cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-au obligat Iovu Ion și Iovu Parascovia să înlăture circumstanțele care aduc atingere exercitării dreptului de proprietate ce aparține lui Dubolari Vasili și anume: demolarea construcțiilor neautorizate - șurei neautorizate 2714131.157.02, lit. 1 cu suprafața de 13,0 m.p.; șurei neautorizate 2714131.157.02, lit. 4 cu suprafața de 36,6 m.p. și a șurei neautorizate 2714131.157.02, lit. 5 cu suprafața de 19,3 m.p. de pe linia de hotar dintre terenuri/terenul cu nr. cadastral 2714131.156 cu suprafața de 0, 2837 ha, ce aparține cu drept de proprietate lui Iovu Ion și Iovu Parascovia. În rest, hotărârea Judecătoriei Căușeni din 16 decembrie 2014 a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2015 s-a admis recursul declarat de către Iovu Ion și Iovu Parascovia, s-a casat integral decizia Curții de Apel

Chișinău din 28 mai 2015 și s-a restituit pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016 s-au respins apelurile declarate de Dubolari Vasili și Iovu Parascovia, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Căușeni din 16 decembrie 2014.

La 11 iulie 2016 Iovu Ion și Iovu Parascovia au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de revendicarea terenului cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care procesul civil să fie încetat în temeiul art. 265 din Codul de procedură civilă.

În motivarea recursului au invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a apreciat arbitrar probele și nu a ținut cont de faptul că pretențiile ce au ca obiect modificarea hotarelor terenurilor învecinate a constituit anterior obiect de examinare, soluționate definitiv prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 19 mai 2010.

La 20 iulie 2016 reprezentantul lui Dubolari Vasili, avocatul Chira Constantin au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor inferioare cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a aplicat art. 376 din Codul civil, a aplicat eronat art. 122 alin. (1), art. 123 și art. 130 din Codul de procedură civilă și nu a elucidat circumstanțele importante ale pricinii.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră cererile de recurs ca fiind depuse în termen în condițiile în care din materialele dosarului nu poate fi stabilit cu certitudine data comunicării către recurenți a deciziei instanței de apel.

Alegațiile recurenților precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, nu a elucidat circumstanțele importante ale pricinii precum și nu a aplicat prevederile relevante speței – art. 376 din Codul civil, art. 122 alin. (1), art. 123 și art. 130 din Codul de procedură civilă poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute deoarece în speță s-a constatat și elucidat cu certitudine în baza probelor din dosar localizarea construcțiilor și perimetrul terenurilor ce aparțin participanților la proces, autorul și momentul ridicării construcțiilor pretinse a fi neautorizate, normele ce guvernează raportul juridic litigios și raționamentele soluției adoptate. Totodată, instanța de apel s-a expus în privința impactului în prezenta pricină a hotărârii Judecătoria Căușeni din 19 mai 2010 or, plasa de metal a fost reamplasată de pîrîți după pronunțarea actului judecătoresc menționat.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Iovu Parascovia și Iovu Ion precum și de reprezentantul lui Dubolari Vasili, avocatul Chira Constantin, ca fiind inadmisibile în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă,

completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Iovu Parascovia și Iovu Ion precum și de reprezentantul lui Dubolari Vasili, avocatul Chira Constantin se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic